

...a jókedvű adakozót szereti Isten. (2Kor 9,7b)

TEVÉKENYSÉGEK LEÍRÁSA

SZÜKSÉGES ESZKÖZÖK

1.) a) Kattintsunk a 7. csillagra és olvassuk fel az igét! Kérdezzük meg a gyermeket, hogy tudja-e, mit jelent az adakozás kifejezés! (A magyarázatnál hívjuk fel a figyelmét arra, hogy az adakozás nem csak pénz-vagy tárgybeli dolog lehet, hanem minden az, amit önzetlen szeretetből teszünk a szükségben levő embertársunkért.)

Számítógép

b) Miután tisztáztuk a fogalom jelentését, kérjük meg, hogy lapozzon a jelvénygyűjtőjükhöz! Szerinted az eddig megszerzett jelvények közül melyik az, amelyikre a leginkább szükség van az adakozáshoz? Miért?

Jelvénygyűjtő

2.) Lapozunk tovább az internetes segédanyagban. A foglalkozás mellékletéből (Melléklet 1.) **olvassuk fel** Nagyvárad *János: Csendes éj* című történetét! Hallgassuk meg a spontán reakciókat!

Történet
szövege

3.) a) Oldjuk meg az internetes segédanyagban a feladatot! A történet eseményei alapján állítsuk közösen helyes sorrendbe a gazdag emberrel kapcsolatos mondatokat.

Számítógép

A feladat megoldása után alaposan figyeljük meg a sorbarendezett mondatokat, beszélgessünk róluk! Mi az, ami először feltűnik a mondatokat látva? A történet előre haladtával változott valami? (A gazdag ember megváltozott.) Mit gondolsz, mi az, ami a gazdag emberben a változást okozta?

b) Kattintsunk a tovább gombra és **oldjuk meg** közösen a következő feladatot is! *Mélyítsük el a gyermekben, hogy a viselkedésünk nem csak bennünk okoz különböző érzéseket, hanem azokban is, akik körülöttünk vannak! Hogyan hat másra az, amit teszünk vagy mondunk? Fontos, hogy a tudjunk tudatosan odafigyelni szavainkra és tetteinkre.*

c) Kattintsunk ismét a tovább gombra! A képek alapján beszéljük át, hogy a képeken ki-milyen helyzetben van, hogyan tudnánk adni, segíteni abban a szükségben?

4.) Adjuk oda az Igés kártyát, a gyermek ragassza be a naplóba! Pár szóban beszéljük át, hogy mit jelent a mai alkalom alapján ez az ige? Mit jelent jókedvűen adakozni? Miért szereti Isten a jókedvű adakozót? (Itt visszautalhatunk a nagy parancsolatra, vagyis alkalmaink vezérgondolatára.)

Napló,
Igés kártyák
Jelvények,
olló, ragasztó

Adjuk oda az Adakozó-jelvényt is, ez kerüljön be a jelvénygyűjtőbe.

Nagyvárad János: Csendes éj

(szöveg és mellékelt képek forrása: [Szivárvány újság](#))

Egyszer egy gazdag ember nagy útra indult, mert meg akarta találni Istent. Nagy vagyont költött a hosszú útra, körbeutazta az egész Földet, de mivel sohasem volt szívében szeretet, nem találta meg Istent.

Szomorúan érkezett vissza. Épp Karácsony estéje volt. Lehajtott fejjel ballagott hazafelé, lépteinek zaját felfogta a friss hó. Pompás háza díszes kapujában egy szegény kisiú üldögélt kopott, kinőtt kabátban. A gazdag ember türelmetlenül ráfordult.

- Menj az utamból! Mit keresel itt?!
- Hát... csak a karácsonyfát néztem az ablakon át... Olyan szép...- hangzott a félénk válasz, és meleg barna szemek néztek fel a fakó kucsma alól.
- Eredj innen! Útban vagy, nem látod?! – förmedt rá az uraság a megszeppent gyerekre.

De amint ezt kimondta – talán életében először -, megbánta, amit tett. Megállt, visszafordult.

Maga sem tudta, mi történik vele. Mintha valami megérintette volna a lelkét. Most másképp látta önmagát és a gyermeket, akit ismert az utcáról.

- Állj meg! Gyere vissza! – szólt zavartan a gyermek után.

Lehajolt hozzá, a szemébe nézett, megsimogatta a fejét. Érezte, hogy selymes a haja és hideg a homloka. Ujjai reszketni kezdtek, eddig nem tapasztalt érzés töltötte el. Aztán leguggolt a gyerekhez:

- Gyere be hozzám...- mondta lassan, szinte csodálkozva saját szavain. Én is nagyon megéheztem... Szólok a szakácsomnak, hogy ma a te kedvenc ételedet készítse el nekünk. – Majd felbátorodva így folytatta: – Ne félj tőlem többé! Ellátlak étellel, ruhával, jut belőle a testvéreidnek, szomszédaidnak is! Bármikor eljöhetsz hozzám ezentúl, és nem fogsz éhezni soha!

A házba lépve a főkomornyik igen elcsodálkozott ura boldogságtól sugárzó arcán, s mellette a rongyos, szegény gyermekén, aki a kezét fogta. Gyanakodva csak ennyit kérdezett:

- Jól van... uram? - és összeráncolta homlokát.
- Soha életemben nem voltam még ilyen jó! – hangzott a gazdag ember vidám válasza. – Készíttess gyorsan fürdővizet és vacsorát, őneki is – nézett boldogan a kisiúra, tekintetük egymásra talált –, mert nagyon éhesek vagyunk!
- Sikeres volt az útja, utam? Megtalálta Istent? – érdeklődött aggódva az öreg szolga, gazdája tekintetét kémlelve.
- Az egész utam fölösleges pénzkidobás volt, barátom! – hangzott válasz. – Csak itthon kellett volna körülnéznom és észrevennem a tennivalókat. Csak nyitott szemmel és szívvel kellett volna élnem, úgy, ahogyan eddig sohase tettem!

Fölösleges volt az utam, mégis megtaláltam Istent! Itthon, a házam előtt...- Aztán az értetlenül álló inas vállára tette jobb kezét, és így szólt:

- Menj, hívd át a szomszédból a szegényeket! És szólj a szakácsnak, hogy semmivel ne spóroljon!

Sokáig vacsoráztak, beszélgettek s életükben először a szolgák is együtt étkeztek gazdájukkal. És attól kezdve megváltozott minden. A karácsonyfa gyertyáinak fénye betöltötte a szobát; szebben ragyogott, mint valaha.

- Ez eddigi legszebb karácsonyom, mert most kaptam a legnagyobb ajándékot! – mondta boldogan a gazdag ember.

Mialatt körülállták a karácsonyfát, odakint újra hullani kezdett a hó. Csendes éj ölelte át a házat, amelynek ablakaiból fény és szeretet sugárzott.